

РЕШЕНИЕ

гр. София, 14.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 12 състав, в публично заседание на седми ноември през две хиляди и тринадесета година, в състав :

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВЕСЕЛКА ЙОРДАНОВА

при участието на секретаря Вероника Кирилова, като разгледа докладваното от съдията Йорданова НАХД № 8630 по описа за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на “Българска телекомуникационна компания” АД, с ЕИК – 831642181, със седалище и адрес на управление гр.София, р-н „Младост”, бул.”Цариградско шосе” № 115и, представлявано от Бернар [REDACTED] Москени срещу наказателно постановление № РД – 10 - 25 от 23.04.2013 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126а, ал. 5, т. 2 във вр. с чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 7 000,00 лева за нарушение на чл.125в, т.2 във вр. чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се съображения за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на описание на вмененото нарушение и на обстоятелствата, при които е извършено, както в съставения АУАН, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление. Моли се за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Въззиваемата страна – Съвета за електронни медии, в съдебно заседание чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за потвърждаване в цялост на атакуваното наказателно постановление.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и направените от страните доводи и възражения, намира за установено следното от фактическа страна:

С акт за установяване на административно нарушение № НД – 01 - 47 от 04.04.2013 г. на ст. инспектор в Съвета за електронни медии е установено, че съгласно чл.125в от Закона за радиото и телевизията, предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца, считано от 24 февруари 2009 г. (ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на програмите и придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.

Установено е, че “Българска телекомуникационна компания” АД е предприятие, вписано в регистъра на КРС по чл.33, ал.1, т.1 от ЗЕС, което разпространява български и чуждестранни програми.

С писмо вх. № ЛРР-13 34-01-69/ 21.02.2013 г. предприятието предоставило на СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.08.2012 г. - 24.02.2013 г., с приложени към него договори, уреждащи правата за разпространение.

На 28.03.2013 г., при служебна проверка в СЕМ било установено, че предприятието “Българска телекомуникационна компания” АД, няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио - визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода 25.08.2012 г. - 24.02.2013 г., което според извършилия проверката ст.инспектор в СЕМ представлявало нарушение на разпоредбата на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ, а именно -предприятието разпространявало програми без надлежно уредени авторски права. В акта е отразено, че са били нарушени разпоредбите на чл.125в, т.2 във вр. чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията.

Въз основа на горепосочения акт е издадено наказателно постановление № РД – 10 - 25 от 23.04.2013 г., на Председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126а, ал. 5, т. 2 от Закона за радиото и телевизията, на “Българска телекомуникационна компания” АД е наложена имуществена санкция в размер на 7 000,00 лева за нарушение на чл.125в, т.2 във вр. чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията.

Горната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите [REDACTED] и [REDACTED] както и от приложените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

При така очертаната фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното :

Съгласно разпоредбата на чл.125в от Закона за радиото и телевизията, предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца, актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Според санкционната разпоредба на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ за нарушение на разпоредбите на чл. 125в се налагат имуществени санкции, както следва: за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права - от 7000 до 30 000 лв.

Съдът констатира, че в хода на административно - наказателното производство са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи самостоятелно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В тази връзка, съдът намира, че в акта за установяване на административно нарушение не е извършено описание на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е било извършено, каквото изискване е поставено с нормата на чл.42, т.4 от ЗАНН. В акта е отразено, че жалбоподателят е извършил нарушение на посочената разпоредба, тъй като, в качеството си на предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, не е имало сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио - визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода 25.08.2012 г. - 24.02.2013 г. - (т.е) ~~предприятието разпространява~~ програми без уредени авторски права. Видно от писмо вх. № ЛРР-13 34-01-69/ 21.02.2013 г., ~~предприятието~~ е предоставило на СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.08.2012 г. - 24.02.2013 г., с приложени към него договори, уреждащи правата за разпространение. В съставения АУАН липсва конкретно посочване на разпространяваните от предприятието програми за посочения период 25.08.2012 г. - 24.02.2013 г. В акта е посочено най-общо, че „БТК“ АД, в качеството си на предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, не е имало сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио - визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода 25.08.2012 г. - 24.02.2013 г.. Начинът, по който нарушението е било описано обаче възпрепятства както жалбоподателя, така и съда да разбере кои точно програми предприятието разпространява без да има надлежно уредени авторски права. Данните във връзка с разпространяваните програми се съдържат в приложеното по делото от жалбоподателя писмо вх. № ЛРР-13 34-01-69/ 21.02.2013 г., но същите не

са били посочени, конкретизирани и изброени както в съставения акт, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление. И в акта и в наказателното постановление единственото, което е направено като описание на нарушението е посочването на периода, в който същото е извършено и възпроизвеждане на текста на нарушената разпоредба.

Описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено обаче следва да се съдържат в акта за установяване на административно нарушение и е недопустимо препращане към други писмени документи, както в случая е сторено. Този извод се налага от обстоятелството, че актът за установяване на административно нарушение поставя началото на административно -наказателното производство и нарушителят следва да има възможност да разбере конкретно вмененото му нарушение. В този смисъл нормата на чл.42 от ЗАНН е императивна, тъй като осигурява правото на защита на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице, в чието съдържание се включва правото му да разбере конкретното нарушение, което се твърди, че е извършило и адекватно да организира защитата си. Констатираното процесуално нарушение не е от категорията на тези, които могат да бъдат преодолені по реда на чл.53 ал.2 от ЗАНН именно поради обстоятелството, че е довело до ограничаване правата на жалбоподателя в административно-наказателното производство.

В АУАН, съгласно изискванията на чл.42, т.4 от ЗАНН, следва да бъдат посочени конкретни факти и обстоятелства, които като се подведат под съответната правна норма, осъществяват предвидения в нея състав на административно нарушение. Между словесното описание на извършеното нарушение и неговата цифрова квалификация следва да има пълно съответствие, тъй като в противен случай конкретният правен субект, чиято административно-наказателна отговорност е била ангажирана, ще бъде поставен в невъзможност да разбере спрямо кои факти е следвало да се защитава в хода на административно -наказателното производство, както и да разбере конкретната законова разпоредба, която се твърди, че е нарушил виновно. В процесния акт не са посочени конкретни факти и обстоятелствата за съответното нарушение, при които същото е било извършено и установено.

Допуснатото нарушение в акта за установяване на административно нарушение е пренесено и в издаденото наказателно постановление. В него също липсва пълно описание на нарушението, за което се налага съответната имуществена санкция, с което е нарушена императивната разпоредба на чл.57, ал.1, т.5 от НПК.

Съдът счита, че липсата на тези съществени реквизити в акта за установяване на административно нарушение е ограничило правата на жалбоподателя, с които разполага в административно -наказателното

производство и възможността му да организира адекватно защитата си. Същото нарушение на процесуалните правила е пренесено и в атакуваното наказателно постановление, в което не са спазени изискванията на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Предвид констатираното съществено процесуално нарушение, представляващо самостоятелно основание за отмяна, атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, без да се налага обсъждането на направените възражения или разглеждането му по същество.

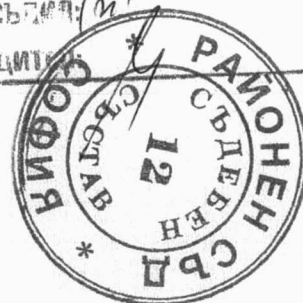
Водим от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № РД – 10 - 25 от 23.04.2013 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126а, ал. 5, т. 2 от Закона за радиото и телевизията, на жалбоподателя “Българска телекомуникационна компания” АД е наложена имуществена санкция в размер на 7 000,00 лева за нарушение на чл.125в, т.2 във вр. чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕ

№ 6763

гр. София, 10.11.2014г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.10.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева
ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
Мирослава Керимова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5549** по описа за **2014** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Съвет за електронни медии, чрез процесуалния представител юрк. [REDACTED] срещу решение от 14.03.2014 г., постановено по н.а.х.д. № 8630/2013 г. от Софийски Районен Съд, Наказателно отделение, 12-ти състав. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № РД-10-25/23.04.2013 г., издадено от Председателя на СЕМ, с което на „Българска телекомуникационна компания“ АД за нарушение на чл. 125в, т. 2 във вр. с чл. 126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията е наложено на основание 126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията, административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7000 лв.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Оспорва се изводът на СРС, че в АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че АУАН и НП съдържат всички необходими реквизити съгласно ЗАНН. Твърди се, че административнонаказателната отговорност на предприятието е правилно ангажирана. Искане се от съда да отмени обжалваното решение и да потвърди процесното наказателно постановление.

Ответната страна в касационното производство – „Българска телекомуникационна компания“ АД, редовно призована се представлява от юрк. [REDACTED] който изразява становище за неоснователност на касационната жалба, подробно мотивирано в депозирания по делото отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е основателна, като решението на СРС е неправилно и следва да се отмени.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел фактическата обстановка, както е описана в НП, а именно, че на 28.03.2013 г. при служебна проверка в СЕМ било установено, че „БТК“ АД няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио- визуално произведения, включени в разпространяваните програми за периода 25.08.2012 – 24.02.2013, което представлявало нарушение на чл. 125в, т. 2 във вр. чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ.

От правна страна СРС е приел, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничили правото на защита на нарушителя. Изложени са мотиви за липса на описание в АУАН и в НП на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, като не са посочени разпространяваните от „БТК“ АД програми.

Решението на районния съд е постановено в съответствие с материалния закон, предвид следните правни изводи на настоящия касационен състав:

С оспореното пред СРС наказателно постановление е ангажирана административнонаказателната отговорност на „БТК“ АД за нарушение на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ, като в обстоятелствената част на НП е посочено, че дружеството няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода 25.08.2012 г. – 24.02.2013 г. Словесната квалификация на нарушението, съдържаща се в НП е „предприятието разпространява програми без надлежно уредени авторски права“.

Настоящият съдебен състав приема, че в НП е налице несъответствие между описанието на обстоятелствата, при които е извършено нарушението и словесната му квалификация. Установено е от административнонаказващият орган, че в изпълнение на задължението си по чл. 125в, т. 1 от ЗРТ „БТК“ АД е представило актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.08.2012 г. – 24.02.2013 г., с приложени към него договори, уреждащи правата за разпространение. Същевременно, в противоречие на така установеното в НП е прието, че предприятието разпространява програми без надлежно уредени авторски права. В случая е безспорно установено, че предприятието е представило договори, уреждащи правата за разпространение на програми, от което следва, че изводът на административнонаказващия орган за разпространение на тези програми без уредени авторски права е недоказан и е в противоречие с обстоятелствата, установени в хода на извършената проверка от СЕМ. Констатираното съществено несъответствие в НП е допуснато поради неправилно тълкуване и приложение на материалния закон – чл. 125в и чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ.

Както в АУАН, така и в НП е прието, че „БТК“ АД няма сключени договори

3

за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Този извод е обоснован с непредставяне от „БТК“ АД на документи, изискуеми съгласно чл. 125в, т. 2 ЗРТ – документи, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. От съдържанието на чл. 125в от ЗРТ е видно, че законът разграничава понятието „разпространение на програми“ от понятието „разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми“. Съгласно § 1, т. 3 от ДР на ЗРТ "Програма" е система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема. В ЗРТ - § 1, т. 6 и т. 7 са уредени и легалните дефиниции на "Български аудио- и аудио-визуални произведения" и "Европейски произведения". Това разграничение, изрично уредено в приложимия закон, не е взето предвид от административнонаказващия орган, който след като е установил относимите факти е посочил неправилна квалификация на нарушението. Установена е липса на представени договори за разпространение на различни видове произведения, а нарушението е квалифицирано като разпространение на програми без уредени авторски права.

На следващо място, в НП като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ, съгласно която за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права се налагат имуществени санкции в размер от 7000 до 30 000 лв. Посочената разпоредба е ясна и конкретна, и предвижда налагане на имуществени санкции единствено за разпространение на програми без уредени авторски права, но не и за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения без авторски права. С процесното наказателно постановление е установено, че „БТК“ АД е представило договори за разпространение на излъчваните програми, следователно не е извършило нарушение на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ. За разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми, в посочената правна норма не е предвидено ангажиране на административнонаказателната отговорност.

В допълнение следва да се посочи, че посочената като нарушена разпоредба на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ не вменява задължение за субектите, а е санкционна по своя характер, тъй като определя размера на имуществените санкции за нарушение на разпоредбите на чл. 125в. В случая обаче не е установено и не се твърди извършване на нарушение на разпоредбите на чл. 125в. От това следва извод, че вмененото нарушение на „БТК“ АД е несъставомерно.

С оглед гореизложените мотиви, като е отменил оспореното пред него наказателно постановление СРС е постановил решение в съответствие с материалния закон.

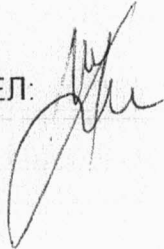
В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.03.2014 г., постановено по н.а.х.д. № 8630/2013 г. от Софийски Районен Съд, Наказателно отделение, 12-ти състав. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

